

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Til § 7 er der intet Vædringsforslag stillet, til §§ 9 og 10 er der heller ikke fra Udvalgets eller dets Flertals Side stillet noget Vædringsforslag, saa jeg behøver ikke at omtale dem nærmere. — I Betænkningen er der nogle Udtalelser, jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, særlig den ærede Ministers og ogsaa ærede Medlemmer, der maatte ønske at udtale sig om disse Spørgsmaal. En Del af disse Udtalelser ere for Resten Gjentagelser fra tidligere, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Dette gjælder saaledes Udtalelserne under Nr. 7, der fastholder Udvalgets tidligere Stilling med Hensyn til Ublaansreglerne og Dispositionerne over Statsmidlerne, ligesom det ogsaa gjælder Udtalelsen under Nr. 10. Med Hensyn til Udtalelsen under Nr. 11 i Betænkningen er der bebudet et Lovforslag fra den ærede Ministers Side, vedrørende Statens Forhold til Jællesjuckerfogecierne, og i Henhold hertil har Udvalget afholdt sig fra nærmere at forhandle denne Sag, idet det forbeholder sig sin Stilling dertil. Jeg skal derfor ikke nu komme ind derpaa.

Under Nr. 12 staar der en Bemærkning om, at der er forhandlet med Ministeren om Medsættelse af Hartkornsskatterne. Disse Forhandlinger have imidlertid ikke ført til noget Resultat, idet Ministeren har udtalt sig paa saadan Maade, at man ikke kan vente et Forslag i saa Henseende. Det, der har foranlediget Udvalget til at tage Spørgsmaalet frem, er det Tab, som Hartkornseierne og særlig Landbruget har lidt i de senere Aar, dels som Følge af Prisnedgangen, dels ogsaa som Følge af Konverteringen af vort Møntsystem, Obergangen fra Sølv til Guld, der har medført en vistnok almindelig anerkjendt Stigning af Pengenes Værdi, og som Følge deraf en tilsvarende Nedgang i, hvad der betales for Landvæsens-Produkterne. Der vil, forekommer det os, være alvorlig Grund til at lette Landbruget i disse Tider, og gjøre noget Lignende, som skee i Begyndelsen af dette Aarhundrede under tilsvarende vanskelige Forhold. At angive Maaden, hvorpaa det skal ske, er selvfølgelig vanskeligt, det skal jeg villig indrømme, naar det skal ordnes saaledes, at der ingen Uretfærdigheder begraas, men at Spørgsmaalet skulde være uløseligt, kan jeg ikke indrømme. Imidlertid er det af de Sager — og den Bemærkning gjør jeg ogsaa med Hensyn til det Forslag, der er stillet af den ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Verg) — som kun kan løses igjennem paa Finantsloven, naar der for alle Sider var Billig-

hed til at gjøre det, men lige overfor en bestemt Modstand vil det væsentlig kun være at reise en Strid, der er mindre nyttig. — Jeg skal kun ganske kort udtale mig om det Vædringsforslag, der er stillet af den ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, og jeg vil gjøre det med det Samme, fordi jeg saa ikke behøver at tage Ordet igjen siden. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at dette Forslag selv ganske bortset fra, at det efter Udvalgets Mening er upraktisk at stille saadanne positive Forslag op til Gjennemførelse, naar der er saa lidt Villie dertil eller Villie derimod, eller en bestemt Modstand fra Regjeringens Side, som der er i dette Tilfælde, og det kun vilde være at reise en Konflikt, som ikke vil have praktisk Betydning for Diebliffet, selv bortset herfra, siger jeg, at dette Forslag ikke er saaledes, at det virkelig rammer retfærdigt, thi den Ulempe, den Uretfærdighed som navnlig bestaar i Kommunerne og Kommunernes Bestaatning, den rammer særlig Hartkornet. Det er navnlig Hartkornbestaatning, som rammer ulige og uretfærdigt og er bebyrdende for Hartkornseierne og Kommunerne. Ved dette Forslag, hvorigjennem en Del af Hartkornstaten tilbagebetales Kommunen, vilde i Virkeligheden denne Uretfærdighed blive forøget, eftersom Tilbagebetalingen ikke skulde komme de Hartkornseiere til Gode, som havde betalt for mange Hartkornsskatter, men fordeles, og altsaa i høiere Grad komme dem til gode, der ikke svarer Kommunestat efter Hartkorn, men kun efter Formue og Leilighed, og i ringere Grad dem, der svarer Kommunestat efter Hartkorn. Det er denne Fordeling, der ikke er retfærdig lige overfor Hartkornseierne. Jeg gjør kun denne Bemærkning, fordi en saadan Sag, for at føres praktisk igjennem, ikke blot krævede et Samarbejde i Jælleskab med Regjering og Landsting, men ogsaa maatte udformes langt nøiere, og gennemføres ganske anderledes, end her er Tilfældet, hvis man vilde naae et praktisk Resultat. Jeg skal derfor fraraade at stemme for Forslaget, idet jeg forøvrigt ikke udtaler mig imod den Tanke, der ligger i det ærede Medlems Forslag, thi jeg erkjendte, at der hviler paa den samme Betragtningssmaaade, som har foranlediget Udvalget til Samraad med Ministeren, og i og for sig er en sund og rigtig Tanke, som jeg haaber, at vi i Tiden skulle komme til at realisere i større eller mindre Grad. Ved at gaa ind paa dette Forslag vil man efter vor Mening kun vække en Del gale Forestillinger om, hvad der kan udrettes, og dels maaske ogsaa give Antydninger — og det er navnlig det, jeg har imod Forslaget — i en Retning, som